One who sells a note of debt to – המוכר שטר חוב לחבירו וחזר ומחלו מחול his friend and goes back and forgives it, it is forgiven

Overview

שמואל ruled that if a lender sold his note of debt (where someone else owes him money) to his friend, and the מלוה went ahead and forgave the לוה the loan, the rule is that the loan is forgiven and the buyer cannot collect from the לוה Our חוספות offers (some) explanation for this (seemingly) astounding ruling.

יש מפרשים היינו טעמא דמחלו מחול משום דקנין שטר אינו אלא מדרבנן² - Others explain that this is the reason why if the מלוה forgave the לוה, the loan is forgiven, because the acquisition of a note is only valid מדאורייתא, however מדאורייתא one cannot sell a note -

ולא אלים להפקיע כח הראשון³ שלא יוכל למחול אותו - So therefore the sale is not powerful enough to revoke the power of the first one (the seller; the original מלוה), so that he should not be able to forgive the - לוה

וכן משמע בפרק מי שמת (בבא בתרא דף קמז,ב) דקנין שטרות אינן אלא מדרבנן:
And it also seems so in פרק מי שמת that acquiring מדרבנן.

<u>Summary</u>

מכירת שטרות is only מדרבנן, therefore the מלוה retains the right to be חוב the חוב.

Thinking it over

ול מכירת שט"ה is only מדרבנן (and presumably also giving it as a gift or for כסף קידושין is also מכירת שט"ה), is this woman (who received the שט"ה for מקודשת מה"ת, (קידושין מה"ל מדרבנן or only מדרבנן? ^{5}

 $^{^1}$ There is discussion elsewhere (ב"ב קמז,ב תוד"ה המוכר) what recourse the buyer has against the מלוה (the seller of the שמיו"ח

 $^{^2}$ התורה מט"ט only something of substance (whether it is מטלטלין) can be sold. By a מכירת שט"ה there is nothing of substance being transferred (merely an obligation). Therefore מה"ת owes the money to the מלוה, but not to the buyer.

³ The רבנן could enact that this loan may be collected only by the buyer but not by the מלוה; however they (seemingly) cannot change the fact that the לוה owes money to the מלוה therefore the מלוה can void this obligation.

 $^{^4}$ שמואל said that a בא אמר רב נחמן הורב. The גמרא גמרא there asked, רבא אמר רב נחמן said that this ruling of מתנת שכ"מ said that this ruling of מתנת שכ"מ (there is no מתנת שכ"מ (מחילה מחול), but if a מתנת שכ"מ is only מתנת שכ"מ, why is any different from a regular מכירת, where he can be מוחל מוחל is apparent that the מכירת מדרבנן is only מכירת.

⁵ See אוצר מפרשי התלמוד # 165-7.